

VYDEJTE SE NA VÝLET S KLASÁČKEM ZA DUDÁKY, ČERTY A MEGALITICKÝMI STAVBAMI DO STRAKONIC

STRUČNÝ POPIS VÝLETU:

Na krátkém okruhu kolem Otavy si můžete společně s Klasáčkem pohladit zvířátka v hradním safari, pohrát si na krásných hřištích nebo třeba zkusit rýžovat zlato.

DÉLKA TRASY:

5 km

OBTÍŽNOST:

Lehká trasa, která vede po rovince. Ujdou ji i malé děti (třeba na odrážedlech). Kočárky poslední část cesty neprojedou, snad jen ty terénní – totéž kola. Pejskům se výlet líbit určitě bude.

VÝCHOZÍ BOD VÝLETU:

Strakonice jsou město v Jihočeském kraji na soutoku Otavy a Volyňky. Je vzdáleno zhruba 60 km od Českých Budějovic, 80 km od Plzně a 110 km od Prahy.

PARKOVÁNÍ:

Na parkovišti u vstupu do hradu, případně na městských parkovištích poblíž.

OTEVÍRACÍ DOBA A VSTUPNÉ:

Hrad www.hradstrakonice.cz

Hradní safari www.safari.strakonice.eu

WC:

Na hradě a v kempech podél trasy.

MOŽNOST OBČERSTVENÍ:

Na hradě a v kempech podél Otavy, nicméně doporučujeme připravit si svačinku s sebou, na čerstvém vzduchu určitě bude chutnat! Skvělé tipy najdete i na našich webových stránkách.

ZA DUDÁKY, ČERTY A MEGALITICKÝMI STAVBAMI DO STRAKONIC

LEGENDA PRO RODIČE A POPIS TRASY:

Milí cestovatelé,

Strakonice jsou město, kde se zrodila pověst o Švandovi s očarovanými dudami, kde je dominantou mohutný středověký hrad s věží Rumpál a kde najdete kopii staroanglické svatyně Stonehenge. To je velmi stručná charakteristika jedné z bran Šumavy. Kvůli tajence nemusíte kupovat žádné vstupenky. Jen si, prosím, před cestou zjistěte, zda je hrad otevřený.

DOPIS DĚTEM:

Ahoj, kluci a holky,

dnešní cesta za hádankou povede kolem krásné řeky a krásným městem, jehož symbolem jsou hlavně dudy. Slavná divadelní hra Josefa Kajetána Tyla Strakonickým přinesla velkou slávu. Proč? Dozvíte se. :)

Stejně jako k ostatním našim výletům jsme i k tomuto připravili originální mapu s vyznačenou trasou. Když půjdete správnou cestou, budete se pozorně rozhlížet, číst texty a poslouchat, co říkají rodiče, jistě splníte všechny úkoly. Pokud nám pošlete tajenku na e-mail info@eklasa.cz, zařadíme vás do slosování o drobné ceny. Soutěžit můžete s námi až do 31. 10. 2022.

Hurá do výletování!

Zaparkujte přímo u vstupu do hradního areálu – nemusíte se plahočit z centra města po mostech tam a zpátky. Už odsud vidíte, na jak impozantní hrad míříte.

Vidíte podivný kanálek ve zdi? Odkud asi kape voda?

A vidíte výsernice? Pardon, prevěty? :) Víte, co to je?

Pro středověké hrady byly typickým záchodovým zařízením prevěty. Většinou vypadaly jako dřevěné kadibudky „přilepené“ na kamenných zdech sídla. Sedátko s otvorem bývalo v budce umístěno co nejdále od zdi, aby mohly výkaly volně padat dolů, aniž by potřísnily stavbu. Sedátko bývalo kamenné či dřevěné. Důmyslná zařízení – staročesky též zvaná previty nebo výsernice – se zřizovala na všech hradech a tvrzích. Aby exkrementy nebyly u pat sídel příliš viditelné a cítitelné, stavitelé se snažili umisťovat prevěty tak, aby ústily do příkopů za hradbami. Nejstarší u nás se zachoval na Přimdě, která pochází už z první poloviny 12. století. Tak teď víte, co to znamená, když někdo o někom ošklivě řekne, že je „prevít“... :)

Nezačali jsme úplně nejelegantněji, snad se to zlepší vstupem do hradního areálu!

Po pravé ruce máme objekt dřívější velkopřevorské rezidence, která byla postavena kolem roku 1705. Dnes je sídlem Základní umělecké školy. Také zde najdete Infocentrum, kde si můžete nabrat mapky a prospekty.

Na I. nádvoří uvidíte překrásný kostel sv. Prokopa.

Je fajn do kostela alespoň nakouknout, ale pozor na čerty! V závěru výletu se dozvíte, kde na ně můžete narazit. :)

Původně románský kostel byl založen významným českým šlechtickým rodem Bavorů ze Strakonice pravděpodobně začátkem 13. století. Z doby kolem roku 1243 pochází 40 m vysoká věž, která má dosud románský charakter. Významné úpravy kostela byly provedeny počátkem 16. století. Křížová chodba propojující kostel a hradní palác je vyzdobena nástěnnými malbami z první třetiny 14. století. Tyto fresky jsou nejranějším cyklem nástěnných maleb severně od Alp a znázorňují učitelskou činnost Ježíše Krista.

Ježíše také vidíte na kříži před kostelem. Jako skoro vždy je ukřižovaný. Tady už je dospělý, ale jistě víte, že malý Ježíšek vám na Vánoce nosí dárečky. Narodil se v Betlémě a poklonit se mu přišli tři králové – Melichar, Baltazar a...

1. Jak se jmenoval třetí král?

Velká část historických Strakonice zmizela během 20. století. Zbourány byly jak židovská čtvrt, tak rodné domy národních buditelů či pitoreskní domky na nábřeží Otavy. V moderním městě proto hraje hlavní roli právě hrad s Muzeem středního Pootaví. Jednotlivé expozice se věnují například tradiční strakonické výrobě tureckých čepiček zvaných fezy nebo proslulým motocyklům ČZ a Jawa. Ale také zbraním a dudákům. Nahlédnout můžete rovněž do galerie a historických interiérů s nástěnnými malbami ze 14. a 15. století.

Vcházíte na II. nádvoří, kde najdete vstup do muzea.

Podívejte se však nejprve napravo a zkuste najít sluneční hodiny. Poznáte, kolik je? Přečtou rodiče římský letopočet pod nimi? Vyšlo vám 1834? Kolik je tedy hodinám let?

Podívejte se na nápis, zkuste ho přečíst a...

2. Opište první slovo z předposledního řádku na omítce.

„Hle, zde viz, kolik hodin jest. Že my nikdy nelžem, to pravda jest. A že my stále jsme, to také dobře víš, a až všechno toto lidstvo zhyne, nás tu ještě zříš. Nás spravuje ten, bez něhož hyne každý květ, a až ten pomine, pak nebude už žádný svět.“

Hrad Strakonice kombinuje prvky několika architektonických slohů a má tři nádvoří.

Během historie byl dvakrát dobyt a zpusťšen. Poprvé roku 1620 stavovskými vojsky a podruhé Švédy za třicetileté války.

Jak se vám tady líbí? A jak se vám líbí věž Rumpál? To je ta velká kamenná věž, ke které míříme.

Vyhlídková věž Rumpál byla součástí obranného systému hradu. Jméno snad dostala podle zařízení, kterým se spouštěli provinilci do hladomorny v přízemí. Dnes je věž součástí prohlídky muzea. Je vysoká 35 metrů a na vrchol vede 99 schodů. Po jejich zdolání vám bude odměnou krásný výhled nejen na město Strakonice, ale i na nedaleké vrcholky šumavského podhůří. Jižní Čechy jsou však především oblastí s tradičním rybníkářstvím. Chová se zde mnoho druhů ryb, které se částečně i vyvázejí do zahraničí. Vyhlášeným je například Třeboňský kapr, který užívá od roku 2007 jedno z významných ochranných označení Evropské unie, jež je určeno pro zemědělské a potravinářské výrobky. Tato ochranná značka nese název Chráněné zeměpisné označení a vztahuje se na produkty, jejichž kvalita, pověst či jiná vlastnost úzce souvisí s místem původu. Tradiční jihočeská kuchyně láká také na lahodné

speciality z hub, brambor, zelí i lesního ovoce. V klasickém jídelníčku měly své místo převážně polévky, například dnes po celém Česku rozšířená a oblíbená hustá jihočeská kulajda se smetanou, koprem, vajíčky a houbami. Mezi typické místní pochoutky z brambor patří cmunda, krajově nazvaný bramborák.

Kdo má hlad? :)

Prosmýkneme se na III. nádvoří. Než se tam dostaneme, řekneme si jednu z místních pověstí.

Bydlel kdysi na hradě správce, který měl marnivou, pyšnou, a především chlubitvou ženu. Stále chtěla něco nového, něco extra, co jiné paní neměly. Jednoho dne přišla do kostela ve střevočkách z pšeničného těsta, z nějž se pečou hostie. Pyšně usedla do rodinné stolice, která stála pod kazatelnou. Když všichni poklekli, aby dala najevo, jak je jiná, zůstala sedět, jak seděla. Ona si přece klekat nebude! To se jí stalo osudným. Kostelem se rozlehla rána, kamenná dlažba se rozestoupila a pyšnou ženu pohltila zem. Lidé se ve strachu rozutekli. Po návratu uviděli jen černou propast, jejíhož dna nedohlédli. Začali ji zasypávat, ale nešlo jim to. Jako by jáma žádného dna neměla... Velkopřevor proto rozhodl, že se musí někdo spustit dolů a zjistit příčinu. Jediný, kdo se odvážil, byl zločinec, který si zrovna odpykával trest v hradní věži Rumpál. Když ho z propasti vytáhli, konečně se jí podařilo zasypat. Zločinec vyprávěl, že viděl paní v bílém šatě. Seděla na špalku a plakala. Její muka prý skončí, až vyroste u zdi u západní brány, kterou se k zámecké zahradě kráčí, nikým nezasazený jeřáb, z nějž truhlář vyrobí kolébku a v ní se bude kolébat nemluvně.

Nějaký stromek by tu byl, na jeřáb to však nevypadá! A troufáme si tvrdit, že tu nevyrostl sám od sebe, ale že ho zde někdo vysadil... Možná to zabralo i tak...

Takzvaná Švédská branka, ke které přicházíme, se nachází na III. nádvoří hradu vlevo od vchodu do dětského oddělení Šmidingerovy knihovny. Podle pověsti ji během třicetileté války otevřel mlynářský chasník a vpustil švédské vojáky do hradu, čímž umožnil jeho snadné dobytí.

Když jsme u Švédska, věděli byste, jak se jmenuje jeho hlavní město?

A věděli byste, jak se jmenuje nejslavnější švédská spisovatelka? Napsala třeba *Děti z Bullerbynu*, *Karkulína ze střechy*, *Pipi Dlouhou punčochu* nebo *Ronju, dceru loupežníků*.

Byla to báječná a skvělá Astrid Lindgrenová. Které autory máte rádi vy?

Co třeba příběhy Ferdý Mravence? Podle jeho abecedy jsme se mnozí naučili číst a psát, i když už je jí více než 50 let. Spisovatel, který napsal příběhy o Ferdovi a Pytlíkovi, se jmenoval Sekora.

3. Jak se Sekora jmenoval křestním jménem?

Nyní vyjděte brankou ven a otočte se. Vidíte kamenný erb? Co na něm poznáte?

Vidíte jez na Otavě?

Představte si, že 22. února 1718 do něj spadla sedmiletá dcera správce hradu Rosalie

Hodánková. Zachránci ji našli pod ledem bez známek života až po dvou hodinách pátrání.

Po chvíli se však probírala z bezvědomí a byla zdravá jako rybička. Vyprávěla, že se jí po pádu do vody zjevil svatý Jan Nepomucký a řekl jí, že se neutopí. Toto se prý stalo před očima její matky a dalších lidí z hradu a města. Zázrak! Prosim vás, vy to nezkoušejte! My zázraky bohužel neumíme a svatý Jan by zrovna nemusel být ve střehu!

Nyní se stočte doleva k hradnímu příkopu. Můžete navštívit hradní safari. Je zde už od roku 2007. Žijí v něm poníci, oslík, kozičky, ovečky a další zvířátka. Návštěvníci si je mohou pohladit a nakrmit připravenou granulovanou směsí.

V příkopu také rostou památný dub a vrba. Více než stoletý dub vyrůstá ze skalního podloží hradu. Vidíte?

Nevidíte, protože krmíte a hladíte. To je nám jasné! :)

Najdete zde i zvláštní druh kachny – indického běžce. Plemeno pochází z východní a jihovýchodní Asie. Jde o nosné plemeno domestikované formy tamní divoké kachny. Vyznačují se vzpřímeným držením trupu, proto se jim někdy také říká tučňákovité kachny. Užitek přinášejí nejeden. V první řadě jsou to vejce. Vždyť snáška běžce je běžně kolem 150 vajec, a nechceme-li všechna vejce využít k líhnutí, skvěle nahradí ta slepičí. Mají větší podíl žloutku a jsou oceňována zejména při vaření. A v neposlední řadě jsou to slimáci, jejichž populaci jsou běžci skutečně schopni na pozemku, kam mají denně přístup, zlikvidovat, proto si je lidé často pořizují na své zahrady.

Až si pohladíte zvířátka a proběhnete se s běžci, uličkou se opět vraťte k řece, k mostu pro pěší. Propojuje centrum s hlavními turistickými lákadly města a prodlužuje cyklotrasy jižním směrem k obci Mutěnice. Délka lávky je 110 m a šíře 4 m. Nová lávka s úsekem cyklotrasy řeší především zvýšení bezpečnosti chodců a cyklistů. Odklání je z hlavního silničního tahu. Navíc zpřístupňuje hrad hendikepovaným občanům. Podívejte se na sloup mostu a zjistěte, kdy byl postaven.

4. Opište poslední číslici z letopočtu.

Přejdeme most a zastavíme se u sochy sedmiramenného svícnu s oválným kamenem z řeky Otavy. Je dva metry vysoký, čtyři metry široký a váží téměř pět tun. Památník vznikl z iniciativy strakonických gymnazistů. Autorkou návrhu byla Ing. arch. Laura Jablonská. Připomínka zmizelých sousedů je věnována strakonickým občanům, kteří se stali oběťmi takzvaných rasových zákonů v období 2. světové války.

To je moc smutné...

Projdeme se po břehu, můžeme si udělat hezké fotky se zámekem a hradem, a vyrazíme po naučné stezce zvané *Podskalí* směrem k pivovaru. Stezku rovněž vybudovali studenti strakonického gymnázia. Na trase vás čeká 14 zastavení, která vás seznámí s historií, geografii a přírodou Podskalí.

Zdá se, že zdejší studenti byli a jsou velice akční!

V pivovaru Dudák založeném v roce 1649 se vyrábějí piva značek Nektar a Dudák, a to výhradně z českých surovin. Panské hradní pivo konkurovalo pivu měšťanů. V roce 1649 se proto rozhodli zřídit si vlastní pivovar. Zakoupili dům č. p. 47 a pustili se do díla. Součástí pivovaru byla také sladovna.

Najdete na zašlé omítce letopočet založení pivovaru? Co říkáte názvu Dudák?

Je odvozeno od slova dudy.

Víte vůbec, co jsou dudy? Dudy jsou starobylý lidový nástroj užívaný ve většině dudáckých regionů Čech a v sousedních oblastech Rakouska a Německa. Melodická píšťala má sedm hmatových otvorů, které umožňují hrát zavřeným prstokladem typickou střeoevropskou

dudáckou tónovou řadu. Při hře visí přes rameno za zády hráče, případně vpředu před hráčem, jak tomu bylo u starších typů tohoto nástroje.

My pokračujeme mezi stromy až ke stánku s občerstvením, kde je mj. krásná knihobudka. Nás ale hlavně zajímá socha půvabné slečny o kousek dál. Představuje Dorotku Trnkovou, nevěstu dudáka Švandy. Ztělesňuje symbol věrné a opravdové lásky. Socha byla odhalena v létě 2012 v rámci Roku dudáků. Autorem z hořického pískovce vytesané sedící dívky s věnečkem je akademický sochař Karel Kryška. Pod Dorotkou je umístěna lavička. Prý kouzelná. Když se na ní chlapec s dívkou políbí, přinese jim to šťastnou a spokojenou lásku. Tak rychle do pusinkování! Je to bez záruky, ale co kdyby... :)

Pod sochou je nápis.

5. Opište druhé slovo z nápisu.

Tato část cesty se vám bude moc líbit. Je na ní hodně hřišť a hracích prvků – draci, koráb i lanovka. Než si pohrajete, povíme si, kdo vlastně Dorotka byla. Dozvíte se tak i vše o slavném Švandovi.

Podle známé divadelní hry se Švanda dudák, chudý sirotek, vydává do světa, aby vydělal peníze a mohl si vzít Dorotku. Netuší, že mu jeho matka – divá žena Rosava, kterou nikdy nepoznal – očaruje dudy. Dá jim kouzelnou moc rozveselit a roztančit každého, kdo je uslyší, i kdyby byl sebevíc smutný či sebevětší škarohlíd. Švanda sice slaví úspěchy, ale peníze za jeho služby se vždycky nějakou záhadou rozkutálejí. Kam? Do kapes Švandova samozvaného manažera Vocilky, který se tváří, jako že pomáhá, ale ve skutečnosti Švandu o jeho poctivě vydělané peníze obírá. Nicméně se díky němu Švanda dostane k princezně Zulice, kterou svou hudbou vyléčí ze smutku a otrávenosti. A to tak dobře, že ho chce Zulika za manžela. Švanda ale miluje Dorotku...

Jak to dopadne? Zajděte si na Švandu do divadla nebo si pusťte starší českou pohádku *Honza málem králem* či jiná filmová zpracování téhle už skoro zlidovělé báchorky. My vám jen prozradíme, že konec vše napraví.

Ještě že tak. Kdyby Švandu milovala zlá Dorota Máchalová, všechno by dopadlo jinak! :) Znáte filmovou pohádku *S čerty nejsou žerty*?

Nad hřišti je moc hezká kaplička sv. Petra. Pokud se na ni chcete podívat, jděte po pěšince doprava. I o ní máme krátké vyprávění.

V usedlosti U Kučerů ve Virtu byla ve výklenku na domě socha sv. Petra. Při stěhování z Virtu ji taky naložili na vůz. Když sjížděli na silnici, narazil vůz na kámen, převrhl se a náklad i se sochou spadly do řeky, která je začala unášet do dálav. Vybavení Kučerovi vylovili, sochu už ne. Proud ji odnesl až k břehu na Podskalí, kde ji našli rybáři. Tehdy platilo staré právo, že co voda odnese, patří tomu, komu to přinese. Majitelem Podskalí byl v té době doktor Lérach. Ten se jí ujal a nechal na stráni proti místu, kde byla nalezena, vystavět kapličku kam sochu „plaváčka“ umístil.

Pokračujeme dál podél řeky, kterou nyní po mostě překročíme. Těsně před mostem je ve stráni krásná studánka Skleněnka. Čistit ji sem chodí děti z mateřské školky, což je moc hezké. Přecházíme Otavu. Řeku, která vzniká soutokem Vydry a Křemelné u Čeňkovy pily na Šumavě a je dlouhá 112 km. Kdo z vás je tak dlouhý? Nikdo?

Ani když se postavíte tatkově na ramena? :)

Řeka byla v minulosti významnou dopravní tepnou a představovala pro místní zdroj obživy. Nyní je vyhledávána rybáři, vodáky a turisty. Otava je nazývána zlatonosnou. Název údajně pochází z keltského Atawa – bohatá řeka. Na Otavě se rýžovaly drobné šupinky zlata, takzvané zlatinky. I dnes se dají najít zlatinky o průměru až do jednoho centimetru (na 1 gram zlata je nutné vyrýžovat až 15 000 zlatinek).

Kdo se ponoří a nějakou zlatinku vyloví?

Od této chvíle se budeme až do konce výletu držet žluté turistické značky. Ta nás stáčí zpátky směrem k městu. Projdeme kempem (kdo vidí bílé kolo s košíkem? :)), kde se můžeme občerstvit a skočit si na toaletu. Pěšinkou se vydáváme pod železniční tratí kolem skal až k bustě Františka Ladislava Čelakovského, která zde byla v roce 1924 odhalena. Najděte naučnou tabuli, která pojednává o známých osobnostech, a napište:

6. Jaké číslo má tabule?

František Ladislav Čelakovský byl básník žijící v dobách národního obrození, kritik a překladatel. Narodil se v roce 1799 ve Strakonících do rodiny tesaře. Věděli jste, že v mimořádných případech používal pseudonym Marcián Hromotluk? Pod několik básní se také podepsal jako Žofie Jandová. :) To jsou tedy krycí jména!

Zavzpomínali jsme si na maturitu z češtiny, teď si můžeme zopakovat zeměpis.

Víte, kde leží Velikonoční ostrovy?

Rapa Nui jsou obyvatelé Velikonočního ostrova (správněji ostrova Rapa Nui), který se nachází uprostřed Tichého oceánu a patří k území Chile. Je to jedna z nejstarších civilizací na planetě, ostrov obývá už více než 1500 let. Kultura Rapa Nui je známá po celém světě. Vděčí za to slavným obřím sochám moai, které její umělci tesali z kamene. Vypadají jako obří hlavy vykukující i s rameny a částí paží ze země. Jsou tak velké, že si vědci dodnes nejsou jisti, jak se je v těch dávných časech podařilo vytesat, na místo dopravit a vztyčit. Jak to tehdejší Polynésané dokázali, když neměli naše jeřáby, sbíječky... ? Že by jim pomáhali mimozemšťani? I takové teorie se objevily.

Otázku, jak mohli domorodci na Velikonočním ostrově se sochami hýbat a stěhovat je, si na počátku 80. let minulého století položil také Ing. Pavel Pavel ze Strakoníc. Nelenil a jednu dvanáctitunovou napodobeninu sochy moai si nechal vytesat. Pak ji naučil CHODIT! Stačila mu k tomu lana a skupina nadšenců, kteří za provazy tahali. Sochu rozkývali, pak vždycky jednu stranu popošoupli trochu dopředu... A záhada byla rozluštěna! Až budete doma stěhovat třeba ledničku, mohou to rodiče také zkusit.

Proč si o tom vyprávíme? Protože hned dole pod vámi stojí na břehu Otavy ona proslulá kopie moai, která pomohla Pavlovi rozlousknout letitou záhadu. Neuvěřitelné, že?

Naučná stezka nás k přivádí na chodník silnice, ke které z druhé strany přiléhá Panská zahrada. V polovině 18. století zde totiž byl poblíž hradu založen rozsáhlý krajinářský park. Dochovala se jen jeho část, která v roce 2005 prošla revitalizací a částečnou obnovou.

Moc z něj vidět není. Teď si musíme dávat moc velký pozor! Všude totiž visí cedulky, které nás varují: POZOR NEBEZPEČÍ PÁDU ...

7. Doplňte slovo.

Konečně vidíme hrad v celé jeho kráse! Odsud budou nejkrásnější fotky. Vidíte i parkoviště, kde naše putování začalo? A určitě už vidíte i tajenku!

Říká vám něco toto jméno? Je to druhé křestní jméno autora divadelní hry *Strakonický dudák aneb Hody divých žen*.

Josef Kajetán Tyl byl stejně jako Čelakovský významnou osobností českého divadla z dob národního obrození. Je také autorem české národní hymny. Jeho životopisem vás už unavovat nebudeme. Úplně stačí, když si zapamatujete, že se postava strakonického dudáka Švandy, o kterém jsme si dnes mnohokrát říkali, zrodila právě v jeho myslí.

Pokud se nevydáte k replice brány anglické kultovní pravěké svatyně Stonehenge, která je odsud necelý kilometr, tak se s vámi rozloučíme. Přidáme ovšem ještě jednu pověst o kouzelných dudách. Tu původní, která možná Josefa Kajetána inspirovala. Vyprávění končí právě v kostele sv. Prokopa, který nyní vidíte a ve kterém jste byli.

Švanda dudák

Před dávnými časy žil u Strakonice dudák, který svou hrou všechny roztančil, všichni se při zaslechnutí jeho dud začali smát a veselit, jako by je očaroval. Když se jednou Švanda vracel o půlnoci po muzice domů, usedl, aby si oddechl. Tu se mu zjevil cizí pán v černém a požádal ho, zda by zahrál v hospodě jeho přátelům. Zavedl ho do místnosti, kde seděli samí černě odění páni. Švanda tedy zmáčkl měchy a začal tanec, jaký ještě neviděl. Do čepice mu napršelo tolik dukátů, kolik ještě nikdy nedostal. Šťastný dudák poděkoval, jak bylo zvykem: „Zaplať vám to Pánbůh, vzácní páni.“ A vtom se to stalo. Otrásla se zem, světla zhasla, všechno zmizelo. Zkoprnělý Švanda stál uprostřed temné noci neznámo kde úplně sám. Ráno šli kolem lidé a slyšeli hrát dudy. Přišli blíž a viděli spícího Švandu. Kde ležel? Přimo pod šibenicí. Dudy hrály samy. Když se dudák probudil, uvědomil si, že hrál čertům a že je ve spárech zlých mocností. Od té doby ho nic netěšilo. Zamířil proto do hradního kostela sv. Prokopa. Ulevilo se mu, jakmile pověsil dudy za oltář. V tom okamžiku totiž čarovný nástroj zmizel. Každým rokem se ale v den, kdy dudy hrály čertům k tanci, za oltářem opět rozeznějí.

Tip na závěr:

Pokud máte ještě sílu, doporučujeme vyrazit po žluté turistické značce (nejprve překročíte řeku Volyňku, pak Otavu). Po necelém kilometru dorazíte k modelu Stonehenge. Je to betonová kopie jedné z bran pravěké svatyně ve skutečné velikosti. Monument vztyčil Ing. Pavel Pavel, aby si ověřil, jak lidé před 4000 lety zvládli svatyni postavit. Dokázal, že jich nemusely být stovky. Se strakonickou Stonehenge si poradilo 35 dobrovolníků. Stačilo jim k tomu pár provazů a znalosti ze základy. Proto je dobré dávat ve škole pozor. Nikdy nevíte, kdy vám může pomoci nakloněná rovina a funkce páky.

REKAPITULACE OTÁZEK DO KŘÍŽOVKY:

1. Jak se jmenoval třetí král?
2. Opište první slovo z předposledního řádku.
3. Jak se Sekora jmenoval křestním jménem?
4. Opište poslední číslici z letopočtu.
5. Opište druhé slovo z něj.
6. Jaké číslo má tabule?
7. Doplňte slovo.

Věříme, že jste si cestu za naší tajenkou užili. Těšíme se, že vás na některém z našich Klasáčkových výletů zase někdy potkáme. Přejeme šťastný návrat domů!

Chcete se dozvědět **další zajímavosti** a informace o značkách kvality? Vše najdete na jednom místě zde: www.akademiekvality.cz

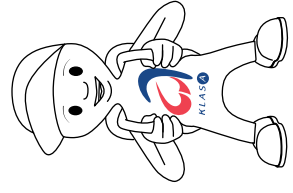
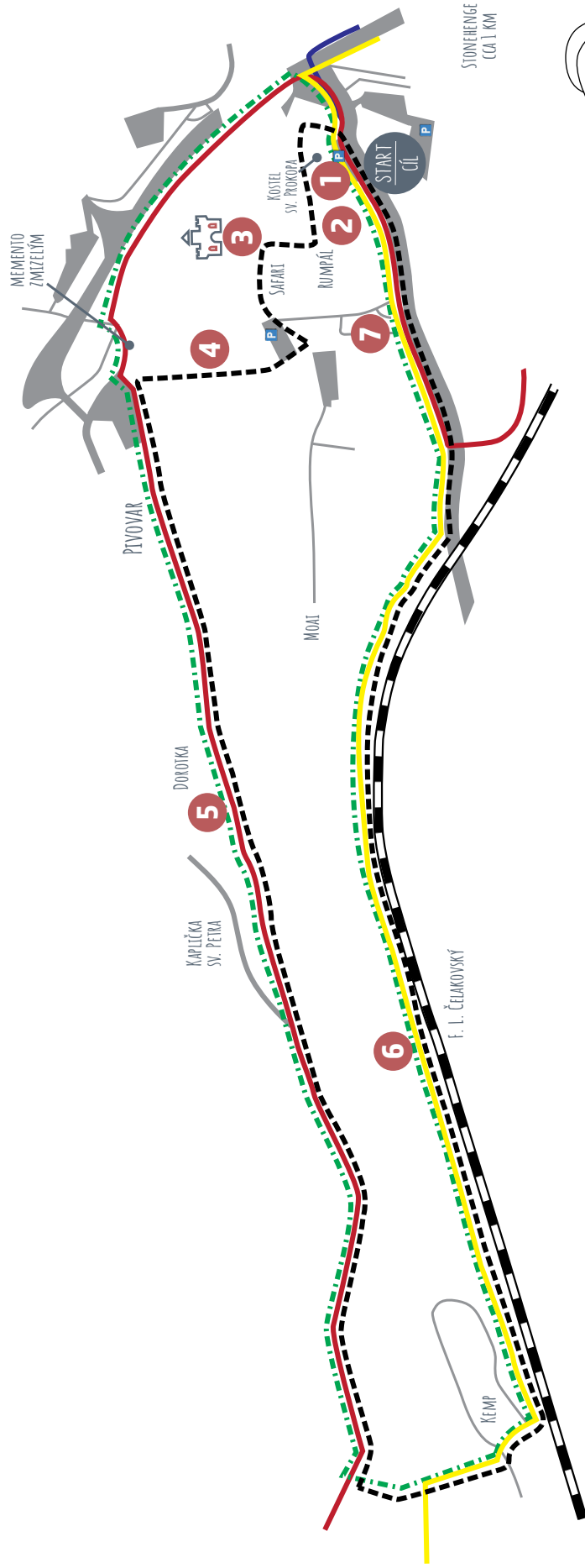

Recepty na doma i na výlety inspirované produkty značek kvality najdete zde: www.akademiekvality.cz/recepty

Někdy je nutné zůstat doma v teple a pak se budou hodit **tipy, jak zabavit neposedné děti**. Zde najdete pracovní listy, fotonávody i další inspiraci pro malé i velké. www.akademiekvality.cz/pospolu-u-stolu

ZA DUDÁKY, ČERTY A MEGALITICKÝMI STAVBAMI DO STRAKONIC

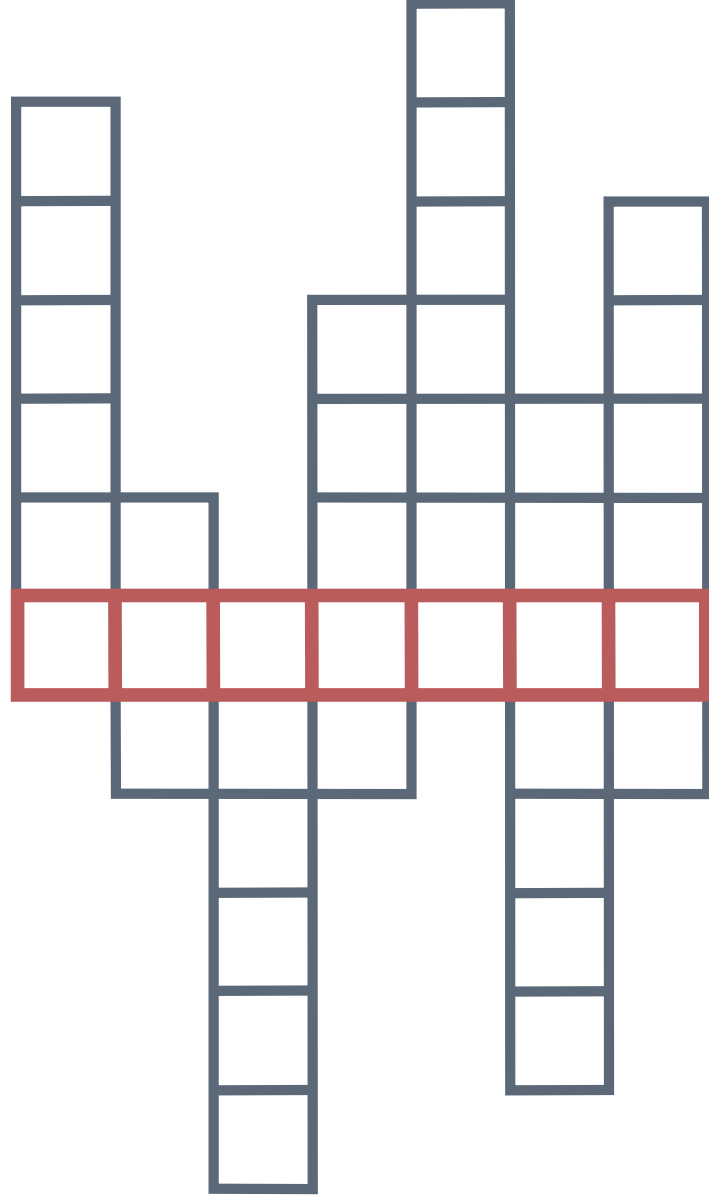

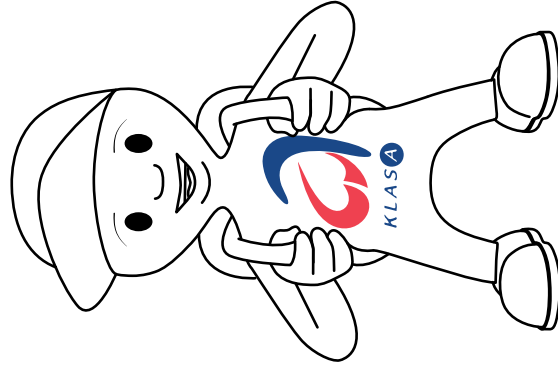
ZA DUDÁKY, ČERTY A MEGALITICKÝMI STAVBAMI DO STRAKONIC

KŘÍŽOVKA

1 2 3 4 5 6 7

TAJENKU ZAŠLETE E-MAILEM
NA ADRESU INFO@EKLASA.CZ
NEJPOZDĚJI DO 31. 10. 2022. ZE
SPRÁVNÝCH ODPOVĚDÍ VYLOSUJEME
KAŽDÝ MĚSÍC 10 VÝHERCŮ, KTERÝ
ZÍSKAJÍ DROBNÉ VÝHRY. VÝHERCE
BUDEME KONTAKTOVAT NA
E-MAILOVÉ ADRESE, ZE KTERÉ
TAJENKU ODESILALI.

Informace o zpracování osobních údajů dle GDPR: Správce: Státní zemědělský intervenční fond, se sídlem Ve Smečkách 33, Praha 1, IČ: 48133981 DIČ CZ48133981, kontaktní e-mail: gdp@szif.cz, pověřenec pro ochranu osobních údajů: Mgr. Filip Sova, LL.M., E-mail: poverenec@szif.cz, datová schránka: n2aiqgd. Rozsah zpracovávaných údajů: E-mailová adresa; účely zpracování: vylosování a kontaktování výherců; právní základ pro zpracování: plnění závazku správce dle čl. 6, odst. 1, písm. b) GDPR. Údaje budou uloženy pouze po dobu nutnou k naplnění účelu zpracování. Poučení: máte právo na přístup k osobním údajům, jejich opravu nebo výmaz, popřípadě omezení zpracování; právo vznést u správce námítku proti zpracování; právo na přenositelnost údajů. Sdílení správcí lze uskutečnit písemně dopisem, datovou schránkou nebo emailem na kontaktech výše uvedených. Máte právo podat stížnost u dozorového úřadu, kterým je úřad pro ochranu osobních údajů, Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7.

